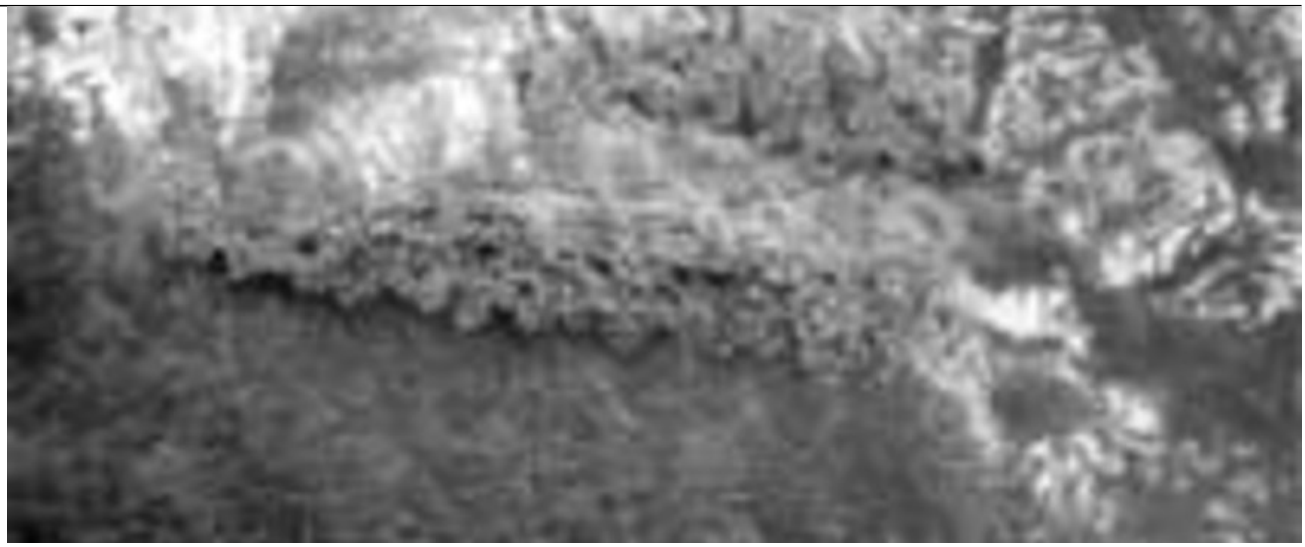

Két szomszéd vár – II.

2009 július 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Trencsén vármegyében, a Vág bal partján, Óvárral átellenben emelkedik Sztrecsény. Ez sokkal hatalmasabb vár,

mint amaz. Igaz, hogy ez is rom, de nem olyan bánatos maradványa a hajdanvolt er?sségnek. Mednyánszky Alajos ismertetéséb?l tudom, hogy a „két, egymás iránt nem mindenkor barátságos érzelmeket tápláló urak lakta vár, melyekb?l a másikban lakóknak szinte minden mozdulatát látni lehetett, a gyakorta apróságok miatt is ellenséges indulatot tápláló szomszédokat kívánatos volt mindegyre szemmel tartani. Az ismeretlen építtet? az itt végz?d? keskeny völgy – a Vág csak üggyel-bajjal tud áthatolni rajta – legszéls? hegykúpját választotta ki a vár helyéül, a meredeken emelked? Biada-csúcs tövében, ahonnan messzire belátható a körülötte elterül? síkság. Az 1420-as esztend?ben kapta meg Dersffy Szaniszló tárnokmester Zsigmond királytól h?bérbirtokul. Húsz esztend?vel kés?bb jelentek meg a Giskra vezette csehek, és könny?szerrel megszállták. Sztrecsény addig maradt a csehek kezén, míg az országot kormányzó Hunyadi János izmos karral el nem ragadta t?lük, és vissza nem adta a koronának.”
Csorba Csaba ismertetéséb?l tudjuk, hogy korábban Csák Máté kezén is volt, de közben egy ideig ifj. Stibor is birtokolta. A török id?ben nem volt különösebb katonai szerepe. Ezt a várat is Lipót császár parancsára robbantották föl 1698-ban.
Itt elhagyja a Vág a sz?k völgyet, és ha akarnánk, sem tudnánk tovább folytatni romantikus álmunkat: a gyárkémények, üzemek, gátak és er?m?vek sora mindenkinek eszébe juttatja, hogy itt az ideje a fölébredésnek. Hisz ez a mi századunk, a mi évezredünk, amelyet inkább aggodalommal, mint megnyugvással szemlél az az utazó, akinek valamiért oly jólesne, ha a vár bejárata el?tt egy középkori lovag fogadná.

Ui. Az el?z? részben tévesen írtam, hogy Mikszáth Beszterce ostroma cím? regényének h?se a Pongrácz család utolsó sarja volt. A család nem halt ki, az érintettekt?l elnézést kérek!

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló